

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou se sídlem Přívozská 703/10, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2009, čj. MSK 35727/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2012, č. j. 58Ca 13/2009 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 28. 1. 2009, č.j. DSČ/55527/08/SŘ-KLU, byl žalobce uznán vinným tím, že dne 20. 10. 2008 ve 13:00 hod. na ulici Proskovické ve směru na Starou Bělou v Ostravě - Výškovicích řídil motorové vozidlo tov. zn. Škoda Fabia, RZ X, aniž byl držitelem příslušných řidičských oprávnění, čímž porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění platném do 31. 7. 2011, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění platném do 31. 7. 2011. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a současně zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Odvolání žalobce žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a citované rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2012, č. j. 58 Ca 13/2009 - 28, zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně s ní podal rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh odůvodnil odkazem na princip právní jistoty. Výkon

rozhodnutí mu byl na základě žaloby podané krajskému soudu správním orgánem odložen, a to ohledně zákazu činnosti, tak ohledně zaplacení pokuty. Vyslovil proto domněnku, že i v případě podání kasační stížnosti má na přiznání odkladného účinku nárok. Neodložení trestu by totiž mohlo znamenat vznik vážné újmy a „v případě úspěšnosti kasační stížnosti by toto znamenalo neodstranitelný následek“. Domáhal se proto vydání usnesení, kterým by Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek jeho kasační stížnosti proti napadenému rozsudku krajského soudu.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Obecně lze konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může mít význam pouze za předpokladu, že odkladný účinek byl již dříve přiznán žalobě v řízení před krajským soudem. Nelze totiž přehlédnout, že rozhodnutí správních orgánů napadená žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. jsou v právní moci a vykonatelná. Pokud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není žalobě přiznán odkladný účinek za podmínek stanovených v § 73 s. ř. s. (ať už proto, že o něj žalobce vůbec nežádal, nebo proto, že jeho návrh neshledal krajský soud důvodným a zamítl jej), a nedošlo-li rozhodnutím krajského soudu o meritů věci ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí ke změně této skutečnosti (tedy došlo-li k zamítnutí či odmítnutí žaloby, takže správní rozhodnutí nebylo rozhodnutím krajského soudu nijak dotčeno), odkladný účinek kasační stížnosti působící jen vůči rozhodnutí krajského soudu nemůže mít na účinky správního rozhodnutí žádný vliv. Smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je přitom oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí. Za shora popsaného skutkového stavu věci však přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze takového právního důsledku dosáhnout.

To platí i v projednávané věci. Ze soudního spisu totiž Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel v řízení o žalobě vedeném před krajským soudem o přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k žalobou napadenému pravomocnému a vykonatelnému správnímu rozhodnutí vůbec nežádal. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není na místě, neboť by nebylo schopno cokoliv změnit na právním postavení stěžovatele.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nebyly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu